

Dokumentation över firandet av Elsa Anderssons 100-årsminne

Den 17 mars, på ett ordinarie styrelsemöte, hade vi en så kallad *brainstorm*. Ett av förslagen var att högtidlighålla Elsa Anderssons 100-årsdag. Denna inföll den 27 april, och vi tyckte därför att firandet kunde skjutas till sommaren. Eftersom förslaget kom från undertecknad föll det på mig att organisera evenemanget.

Jag kontaktade Bo Larsson i ärendet och fick tips om en före detta flygtekniker från Ljungbyhed, Gösta Kersmark, som tidigare hade haft planer på ett firande. Även Bo Larsson hade gjort något liknande, bland annat med en utställning på biblioteket. Kersmark ansåg att ingen annan dag än den 27 april kunde komma i fråga, varför planeringen fick gå snabbt.

Fallskärmshoppning var ett måste, helst utfört av kvinnliga hoppare. Genom tidigare erfarenheter visste jag vem som skulle kontaktas. Kontrakt skrevs och allt blev ordnat.

När det gällde inramningen tog jag kontakt med F10 och började min frågerunda hos flottiljchefen, sedan flygchefen och slutligen helikoptergruppen. Alla instanser ansåg att detta var en mycket hedervärd sak, och vi fick till vår glädje positiva besked.

Tisdagen den 22 april provlandade man med en helikopter på den så kallade C-planen och godkände platsen. Transporten från planen till minnesstenen skulle ske med hästskjuts, men på fredagskvällen fick jag besked om att ingen vagn gick att få tag på.

Vad göra? Jag kontaktade Anders Svensson på Kassagård, ägare till en Plymouth av årsmodell 1950. Han ryckte ut och skjutsade fyra fallskärmshoppare samt en mycket stilfull krans, skänkt av Bellis Blommor i Ängelholm.

Styrelsen samlades på söndagen klockan 10.00 för att iordningställa planen med ström, avspärningar och högtalaranläggning. Först på plats var hemvärnet, som ansvarade för vägvisning och ordning. När klockan slog tolv var åskådarplatsen välfylld av förväntansfulla människor – inte bara från byn, utan även från södra Halland, Mellanskåne och andra mer långväga platser.

Efter ett välkomsttal av undertecknad hördes ett surr i luften. Helikoptern dök upp över skogen, gjorde ett varv och landade. Ur steg en fotograf från Ängelholms lokal-TV, som gjorde ett reportage om evenemanget. Kameran ställdes upp, och en av flygarna överlämnade kransen till ordföranden och vice ordföranden, som placerade den på en ställning bevakad av två hemvärnsmän.

Efter cirka tio minuter syntes ett vitt flygplan på himlen. Hopparna gjorde en kollerunda och kastade ut en streamer för att kontrollera vindriktningen. Planet steg sedan till 2 000 meter, där uthoppet skedde i form av en stjärna. En efter en landade tjejkorna nästan exakt på den utmärkta platsen.

Kransen och hopparna åkte därefter till kyrkogården och Elsas gravplats, där Bo Larsson höll ett kort minnestal och lade ner en bukett från Spannarpsortens Hembygdsförening.

Efter detta samlades cirka hundra personer i församlingshemmet för kaffedrickning. Där höll Gösta Kersmark ett bildkåseri om Elsa och hennes korta liv.

På planen uppskattades antalet åskådare till mellan 300 och 400 personer, alla lika entusiastiska i det underbart vackra vårvädret. Dagen därpå, den 28 april, bjöd dock på regn, rusk och dis.

Som inledning på ett nytt kapitel i byns historia kan detta firande bara beskrivas som mycket lyckat.

Peter Andersson